Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: Udrag fra . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ”. - [1968]”, i Worm, Jacob: *. - [1968]*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 205. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732639472/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

derverdenen og helvede hverken fortjener en plads i himmelen eller på jorden. Imidlertid forbliver vore danske naboers ordsprog sandt:

Man hænger op de tyve små,
Med fred lader man de store gå.

Thesis XVII.

Der er også et andet afgudsbillede, som bør forbandes mere, såre berømt ved alles offentlige klage, nemlig Jeroboams alt for store eftergivenhed over for strafværdige fyrster og hærførere, der er overbeviste om åbent forræderi, idet der enten ikke findes nogen form for krigstugt eller fare for fædrelandet. De menige soldater straffes med hængning og død for en eller anden ubetydelig forseelse eller også for krav om sold (fordi sergenter og underofficerer har stjålet den med tyvehænder). De største og mellemstørste hærførere, som overgiver hele afdelinger af hærene til nedhugning, som begår skændige forræderier, værdige til tusind dødsdomme, erklæres på grund af smigrernes nære forbindelse og deres bønners bedrageriske mellemkomst for uskyldige, renlivede, skyldfri, muligvis bebyrdet med en ubetydelig plet.

Thesis XVIII.

På denne måde proklameres, skjules med forstillelse, undskyldes, afsvækkes og eftergives omsider fuldstændigt forræderiet mod fædrelandet af forrædernes svogre (efter lange overvejelser i kollegierne, efter at Jeroboam er anråbt og indfanget af smigrernes smiger), når en forræder bliver ikendt en let straf, nemlig at han for eftertiden skal opholde sig inden for sit gods' grænser og ikke begive sig til Jeroboams hof, undtagen når han bliver tilkaldt. Til visse en udmærket straf! Hvilken anledning gives der for en såre ryggesløs forræder

Worm, Jacob, . - *[1968]*, [1968]-1994

datur mero ventrique indulgendi, atque insidiosissimum corpus per omnigenas delicias vel luxus ad mortem usque conficiendi. Interim calamitosissima et luctuosissima Patria à latronibus hisce foedissimis, fratribus Societatis Incendiariæ la Brosse miserrime laceratur, infamatur, exsugitur, spoliatur, enervatur, evacuatur. Attendite Coeli, vindicate, plectite, punite perjuros hosce Proditores, clandestinos perduelles, amaras Patriæ Radices extirpate! Audite, quæso Superi, Pietatem ingemiscentem; lugete proscriptam in æter-
72v num exsilium Justitiam; dolete / extorrem Prudentiam, lamentamini Candorem evanidum, et acerbis deflete lacrymis Bonorum Expilationem, totius denique agonizantis Patriæ (licet tacitè subrepentem) Eversionem. Poenitet certè, pudet, piget, tædet, Infernalibus hisce Furiis et ab Orco ipso provocatis Idolis ad Clavum et Gubernaculum Regni Jeroboami sedentibus amplius genuà flectere, iisque vel enumerandis vel taxandis diutius immorari! Quid? Audio hic Idolum Avaritiæ et Δωροφαγίας rem et causam suam hoc modô tutandam suscipere, quod Adoratores hujus Idoli prætendant se propiis Stipendiis privatos, minusque exactionibus et impositis Tributis coactos, ut munera Sacra, Civilia, Bellica sollicitantibus vendant. Sed nos hanc Controversiam non faciemus nostram, rem proinde in medio relinquimus dicto Paulinô moniti: Non facienda sunt mala, ut eveniant bona. Rom: III. v: 8.

Thesis XIX.

Pedem jam promovemus ad Idola Jeroboami OEconomica seu Domestica, quæ varia sunt, sed præcipuè Violatio foederis Conjugalis, adulteriis et vagis libidinibus corporis et animi Contaminatio, qua DEUS ad implacabilen iram excitatur, Rex Ipse Jeroboamus semet ac universam Domum Regnatricem infandâ labe infecit, Patriam extremo discrimini exposuit, hostibus superandis haud quaquam,

3 af 3 sider